

Cartea lui Daniel - Nouăzeci și nouă

Ultimele zile și judecata lui Dumnezeu: dezvăluirea perspectivelor profetice

Jeff Pippenger

2024-02-29

„Zilele de pe urmă” reprezintă vestirea deschiderii judecății în mișcarea primului înger, iar în mișcarea celui de-al treilea înger este vestită încheierea judecății. În „zilele de pe urmă”, poporul lui Dumnezeu a fost și este ridicat pentru a vesti judecata lui Dumnezeu, însă, pentru a fi un sol al judecății lui Dumnezeu, trebuie să înțelegi judecata. O caracteristică principală a adventismului laodicean, atât a clasei învățate, cât și a clasei neînvățate, este aceea că ei nu cunosc judecata lui Dumnezeu. Toți profeții se adresează mai specific zilelor de pe urmă decât zilelor în care au trăit.

„Fiecare dintre profeții din vechime au vorbit mai puțin pentru timpul lor decât pentru al nostru, astfel încât profețirea lor este în vigoare pentru noi. «Și toate aceste lucruri li s-au întâmplat ca pilde și au fost scrise pentru avertizarea noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.» 1 Corinteni 10:11.” Solii alese, cartea 3, 338.

Toți prorocii sunt în acord unii cu alții, astfel încât toate profețiile lor prezintă aceeași imagine, iar acea imagine este cea a zilelor de pe urmă, care sunt zilele judecății.

Și duhurile prorocilor sunt supuse prorocilor. Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților. 1 Corinteni 14:32, 33.

Ierusalimul din vedenia lui Ezechiel, care începe în capitolul opt, este biserica lui Dumnezeu, care este biserica adventistă de ziua a șaptea laodiceană din zilele de pe urmă. Capitolele opt și nouă din Ezechiel identifică două clase de închinători la încheierea judecății casei lui Dumnezeu. O clasă este reprezentată de cei douăzeci și cinci de bătrâni care se închină soarelui, dar aceia care suspină și strigă din pricina urâciunilor săvârșite în biserică și în țară primesc sigiliul lui Dumnezeu. În capitolul unsprezece, vedenia lui Ezechiel continuă ilustrarea pedepsei celor douăzeci și cinci de oameni care se închină soarelui.

Și duhul m-a ridicat și m-a adus la poarta de răsărit a Casei Domnului, care privește spre răsărit; și iată că la intrarea porții erau douăzeci și cinci de bărbați, între care i-am văzut pe Iaazania, fiul lui Azur, și pe Pelatia, fiul lui Benaia, căpetenii ale poporului. Atunci El mi-a zis: „Fiul omului, aceștia sunt bărbații care urzesc nelegiuirea și dau sfaturi rele în cetatea aceasta; care zic: «Nu este aproape vremea; să zidim case; cetatea aceasta este căldarea, iar noi suntem carnea.» De aceea, proorocește împotriva lor, proorocește, fiu al omului.” Și Duhul Domnului a căzut peste mine și mi-a zis: „Vorbește; așa zice Domnul: Așa ați vorbit voi, casă a lui Israel; căci Eu cunosc lucrurile care vă vin în minte, pe fiecare dintre ele. Voi v-ați înmulțit pe cei uciși în cetatea aceasta și i-ați umplut ulițele cu cei uciși. De aceea, așa zice Domnul Dumnezeu: Morții voștri, pe care i-ați pus în mijlocul ei, aceia sunt carnea, și cetatea aceasta este căldarea; dar pe voi vă voi scoate din mijlocul ei. V-ați temut de sabie, și Eu voi aduce sabia peste voi, zice Domnul Dumnezeu. Vă voi scoate din mijlocul ei și vă voi da în mâinile străinilor și voi face judecăți în mijlocul vostru.” Ezechiel 11:1–9.

Ierusalimul este identificat drept „căldarea”, iar poporul din Ierusalim este „carnea” care este fiartă în căldare, adică într-o oală. Judecata celor nelegiuți, adusă la îndeplinire de îngerii care au în mâini armele nimicitoare, în vremea sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii (căci sora White spune că sigilarea din capitolul nouă al lui Ezechiel este aceeași cu sigilarea din capitolul șapte al Apocalipsei), include adevărul că cei nelegiuți sunt îndepărtați din Ierusalim. La legea duminicală care va veni în curând, Ierusalimul spiritual va fi curățit și înălțat ca un steag deasupra tuturor munților.

और अन्तमि दनिं में ऐसा होगा कयिहोवा के भवन का पर्वत पर्वतों की चोटियों पर स्थिर कया जाएगा, और पहाड़ियों से ऊँचा उठाया जाएगा; और सब जातियाँ उसकी ओर उमड़ेंगी। और बहुत से लोग जाकर कहेंगे, आओ, हम यहोवा के पर्वत पर, याकूब के परमेश्वर के भवन में चढ़ चलें; और वह हमें अपने मार्गों की शिक्षा देगा, और हम उसके पथों पर चलेंगे; क्योंकि सियोन से व्यवस्था निकलेगी, और यरूशलेम से यहोवा का वचन। यशायाह 2:2, 3.

Curățirea care se împlinește pentru Ierusalim la legea duminicală este îndepărtarea adventiștilor laodiceeni, astfel încât rămân numai adventiștii filadelfieni. Structura corporativă legală este atunci încheiată, căci guvernul Statelor Unite este entitatea de control în aranjamentul legal care a fost făcut în 1863, iar când guvernul Statelor Unite impune păzirea duminicii asupra țării, structura corporativă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea este fie dizolvată din punct de vedere legal, fie, poate, numele ei este schimbat din punct de vedere legal în ceva de ordinul Bisericii Adventiste de Duminică.

Atunci când cei răi din Ierusalim sunt scoși din căldare de către îngerii nimicitori, biserica adventistă laodiceană încetează, iar mișcarea filadelfiană devine Ierusalimul spiritual, care este înălțat ca un steag. Mica li se adresează bătrânilor, pe care Isaia îi numește oameni batjocoritori, care numesc lumina întuneric și întunericul lumină, și, printr-o întrebare, arată că bătrânii ar fi trebuit să cunoască „judecata”. Ei ar fi trebuit să cunoască vremea cercetării lor.

Si am zis: Ascultati, va rog, capetenii ale lui Iacov si voi, domnitari ai casei lui Israel: Nu este oare datoria voastra sa cunoasteti judecata? Voi urati binele si iubiti raul; le smulgeti pielea de pe ei si carnea de pe oasele lor; voi, care mancati si carnea poporului Meu, le jupuiti pielea de pe ei, le zdrobiti oasele si-i faceti bucati, ca pentru oala, ca pe carnea din caldare. Mica 3:1-3.

Dumnezeu a intenționat și încă intenționează ca poporul Său din zilele de pe urmă să „cunoască judecata”, iar judecata nu este un concept singular. Ea este o istorie progresivă, care posedă mai multe elemente și repere specifice. Ea este o perioadă profetică ce a început în 1798 și continuă până la sfârșitul mileniului. Ea este atât de cercetare, cât și de executare. Ea se împlinește asupra fiecărui om care a trăit vreodată pe planeta pământ și, de asemenea, asupra îngerilor care au fost izgoniți din cer. Perioadele judecății constituie o înțelegere esențială pentru cei credincioși lui Dumnezeu în zilele de pe urmă, căci răspunsul la întrebarea lui Mica este: „da, Israel trebuie să înțeleagă judecata.”

Yeremia mengidentifikasi bahwa tua-tua Yerusalem pada hari-hari terakhir melambangkan puncak dari suatu “kemurtadan yang terus-menerus,” sebagaimana digambarkan oleh empat generasi pemberontakan yang semakin meningkat, yang dilambangkan oleh empat kekejian yang makin

memuncak dalam Yehezkiel pasal delapan. Yeremia menyatakan bahwa tua-tua itu terjerat dalam spiritualisme, karena mereka “menyembah” “matahari, bulan, dan segenap bala tentara langit.” Ia menyatakan bahwa mereka akan “jatuh, dan tidak bangkit lagi,” sebab “mereka telah menolak firman Tuhan.” Dengan ciri-ciri ini Yeremia menunjukkan bahwa “bangsa itu tidak mengetahui hukum Tuhan.”

În vremea aceea, zice Domnul, vor scoate din mormintele lor oasele împăraților lui Iuda, oasele căpeteniilor lui, oasele preoților, oasele prorocilor și oasele locuitorilor Ierusalimului. Le vor întinde înaintea soarelui, a lunii și a întregii oștiri a cerurilor, pe care le-au iubit, cărora le-au slujit, după care au umblat, pe care le-au căutat și cărora li s-au închinat; nu vor fi adunate, nici îngropate, ci vor fi ca gunoiul pe fața pământului. Și moartea va fi aleasă mai degrabă decât viața de către toată rămășița celor ce vor rămâne din această familie rea, care vor rămâne în toate locurile în care i-am izgonit, zice Domnul oștirilor. Mai spune-le: Așa vorbește Domnul: Oare cine cade și nu se mai ridică? Oare cine se abate și nu se mai întoarce? Pentru ce dar poporul acesta al Ierusalimului stăruie într-o necurmată alunecare înapoi? Ei se țin tare de înșelăciune și nu voiesc să se întoarcă. Eu am luat aminte și am ascultat, dar ei n-au vorbit ce este drept; nimeni nu se căiește de răutatea lui, zicând: „Ce am făcut?” Fiecare se întoarce la calea lui, ca un cal care se aruncă în luptă. Chiar și barza în văzduh își cunoaște vremele hotărâte; turtureaua, cocorul și rândunica păzesc vremea venirii lor; dar poporul Meu nu cunoaște judecata Domnului. Cum puteți zice: „Suntem înțelepți, și Legea Domnului este cu noi”? Iată, degeaba a lucrat penița cărturarilor, degeaba. Cei înțelepți vor fi dați de rușine, vor fi înspăimântați și prinși; iată, au lepădat Cuvântul Domnului; și ce înțelepciune mai este în ei? Ieremia 8:1–9.

În capitolul cinci, Ieremia îi identifică drept „nebuni” pe aceia care nu cunosc judecata Domnului.

Cutreierați străzile Ierusalimului încoace și încolo, și vedeți acum, și cunoașteți, și căutați în piețele lui, dacă puteți găsi un om, dacă este vreunul care înfăptuiește judecata, care caută adevărul; și-l voi ierta. Și chiar dacă zic: Viu este Domnul; negreșit jură strâmb. Doamne, nu sunt ochii Tăi asupra adevărului? I-ai lovit, dar nu s-au întristat; i-ai nimicit, dar au refuzat să primească mustrarea: și-au făcut fețele mai tari decât stânca; au refuzat să se întoarcă. De aceea am zis: Negreșit aceștia sunt săraci; sunt nepriștitori; căci nu cunosc calea Domnului, nici judecata Dumnezeului lor. Ieremia 5:1–4.

កុនុងគុកចុងកុរោយ អារនេទីសនីយមបបៃឡារដីសេ
ដលៃគុរវាសកំណងថាជាពុរហុមចារិលុងង់កុនុងពាកុយបុរៀបធឿបអំពីពុរហុមចារិដប់នាក់
ដលៃ Sister White កំណត់ថាគំណងឲ្យ «បទពិសោធន៍របស់បុរជាជនអារនេទីស» នោះ
«មិនសុគាល់ផុលររបស់ពុរយហ្គេវ៉ា ឬការជំនុំជមុររបស់ពុរនៃគេឡើយ»។ នៅជំពូកបនុទាប់
យរមេ ហានកំណត់ថា «ផុលរ» របស់ពុរអមុចាស់ គឺជា «ផុលរុបុរណ»
ប៉ុន្តែអារនេទីសបបៃឡារដីសលុងង់ទាំងនោះ បដិសធមិនពុរមដើនៃកុនុងផុលរនោះ
ឬសុគាល់សំឡងគុរឡើយ។ «គុរវ៉ៃ» គឺជានិមិត្តសញ្ញានៃការជំនុំជមុរ ដលៃជាកសុតងណស់
អារនេទីសបបៃឡារដីសលុងង់ទាំងនោះមិនសុគាល់ឡើយ។

Așa zice Domnul: „Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Dar ei au zis: „Nu vom

umbla pe ea.” „Am pus și străjeri peste voi, zicând: «Luați aminte la sunetul trâmbiței.»” Dar ei au zis: „Nu vom lua aminte.” De aceea, ascultați, neamuri, și cunoaște, o adunare, ce este în mijlocul lor. Ascultă, pământule: iată, voi aduce nenorocire peste poporul acesta, și anume rodul gândurilor lor, pentru că n-au ascultat cuvintele Mele și au lepădat legea Mea. Ieremia 6:16–19.

„Răul” adus asupra „adunării” care a refuzat să „asculte sunetul trâmbiței” și să „umble” pe „cărările cele vechi”, unde urma să fie găsită „odihna” ploii târzii, are loc atunci când „adunarea” „respinge Legea Sa” la legea duminicală care va veni în curând.

Trostruka primena Ilije prepoznaje delo jednog vesnika i pokreta u vreme izvršne presude, koja započinje uskoro dolazećim zakonom o nedelji. Tesno povezana sa trostrukom primenom Ilije jeste trostruka primena vesnika koji priprema put za Vesnika Saveza. Trostruka primena vesnika koji priprema put prepoznaje delo jednog vesnika i pokreta u vreme istražne presude. Vesnik koji priprema put, i Ilija, tesno su povezane trostruke primene, kao što je i trostruka primena Rima sa trostrukom primenom pada Vavilona, ali one poseduju važne razlike koje su povezane sa Božjom presudom.

Întreita aplicare a lui Ilie și întreita aplicare a solului care pregătește calea pentru Solul Legământului sunt asociate cu două lucrări distincte de judecată, care sunt împlinite de Dumnezeu, prin solul Său ales și prin mișcarea care se unește cu solia solului. Aceste două lucrări sunt asociate cu două perioade distincte de judecată, deși există o suprapunere între simboluri.

Lucrarea celui de-al treilea și ultimului Ilie este în legătură cu judecata executivă asupra întreitei uniri a Babilonului modern, iar lucrarea solului care pregătește calea este în legătură cu judecata de cercetare și curățirea poporului lui Dumnezeu. Capitolul trei din Maleahi este introdus prin ultimul verset al capitolului doi.

Voi L-ați obosit pe Domnul cu cuvintele voastre. Și totuși ziceți: „Cu ce L-am obosit?” Când ziceți: „Oricine face răul este bun în ochii Domnului și El Își găsește plăcerea în ei”; sau: „Unde este Dumnezeul judecății?” Iată, voi trimite pe solul Meu, și el va pregăti calea înaintea Mea; și Domnul, pe care-L căutați, va veni deodată în templul Său, și Solul legământului, în care vă găsiți plăcerea; iată, El vine, zice Domnul oștirilor. Dar cine va putea suferi ziua venirii Lui? și cine va rămâne în picioare când Se va arăta? Căci El este ca focul topitorului și ca leșia înălbitorului. El va ședea ca un topitor și curățitor de argint; va curăți pe fiii lui Levi și-i va lămuri cum se lămurește aurul și argintul, ca să aducă Domnului un dar de mâncare în neprihănire. Atunci darul de mâncare al lui Iuda și al Ierusalimului va fi plăcut Domnului, ca în zilele de odinioară și ca în anii de demult. Maleahi 2:17–3:4.

În zilele de pe urmă, potrivit mărturiei lui Maleahi, Dumnezeu este obosit de adventismul laodicean, care se agață de răzvrătirea din 1888. Răzvrătirea din 1888 a fost prefigurată de răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram, iar argumentul doctrinar al răzvrătirii lui Core era dacă aceia care fac răul sunt încă neprihăniți în ochii Domnului.

Dar acum Core, fiul lui Ițhar, fiul lui Chehat, fiul lui Levi, și Datan și Abiram, fiii lui Eliab, și On, fiul lui Pelet, fii ai lui Ruben, au luat oameni. Și s-au ridicat înaintea lui Moise, împreună

cu unii dintre copiii lui Israel, două sute cincizeci de căpetenii ale adunării, oameni cu vază în obște, bărbați de renume. Și s-au strâns împotriva lui Moise și împotriva lui Aaron și le-au zis: „Vă luați prea mult asupra voastră, de vreme ce toată adunarea este sfântă, fiecare dintre ei, și Domnul este în mijlocul lor; pentru ce, dar, vă înălțați deasupra adunării Domnului?” Numeri 16:1–3.

În zilele din urmă, Dumnezeu este istovit de adventismul laodicean care se agață de răzvrătirea din 1957, care este pur și simplu manifestarea răzvrătirii din 1888, așezată într-o declarație oficială. Cartea Questions on Doctrine a consacrat răzvrătirea din 1888, care a fost o repetare a răzvrătirii lui Core, Datan și Abiram, potrivit mărturiei îngerului care a instruit-o pe sora White că trebuie să rămână la conferința din 1888, pentru a consemna repetarea istoriei răzvrătirii lui Core. Două sute cincizeci de bărbați cu vază s-au adunat împreună cu Core, Datan și Abiram împotriva lui Moise, reprezentantul lui Dumnezeu, în acea răzvrătire.

Cei douăzeci și cinci de bărbați care se închină soarelui în Ezechiel capitolul opt reprezintă o zeciuală, sau a zecea parte, din cei două sute cincizeci de bărbați care au adus tămâie în răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram, care au prefigurat conducătorii răzvrătirii din 1888, a căror răzvrătire doctrinară a fost oficializată în 1957, prin publicarea cărții Questions on Doctrine.

Răzvrătirea lui Core, Datan și Abiram a respins „judecata” pe care Dumnezeu o rostise, condamnându-i să rătăcească în pustie timp de patruzeci de ani. Adventismul laodicean a început să rătăcească în pustia Laodiceei în 1863, după ce a respins solia laodiceană care fusese prezentată în 1856, fapt ce a adus judecata rătăcirii prin pustie pentru încă mulți ani, din pricina lipsei lor de credință. În răzvrătirea din 1888, ei încă nu erau dispuși să primească solia laodiceană care fusese adusă de frații Jones și Waggoner.

Cei care s-au răzvrătit în 1888 au respins nu numai autoritatea spirituală a fraților Jones și Waggoner, ci și autoritatea profetesei Ellen White și autoritatea Duhului Sfânt, căci au pus în practică ideea că întreaga adunare era în egală măsură sfântă.

Mu 1863, bari baragarutse kugira ngo basangire n’umuhanuzi w’ibinyoma w’i Beteli, kandi mu kubikora bemeye amaherezo ibisobanuro by’agakiza byari bihagarariwe no kwigomeka kwa Kora, maze hanyuma bashyira ku mugaragaro iyo nyigisho y’ibinyoma mu gitabo, Questions on Doctrine. Iyo nyigisho ni ibisobanuro by’ibinyoma by’“gutsindishirizwa n’ukwizera.”

Răzvrătirea din 1863 a fost începutul lepădării nestematelor lui Miller, care erau reflectate pe cele două table ale lui Habacuc. În capitolul doi din Habacuc, „dezbateră” din versetul unu produce în cele din urmă două clase de închinători, care sunt manifestate prin dezacordul lor cu privire la solia care a întârziat.

Iată, sufletul celui îngâmfat nu este drept în el; dar cel neprihănit va trăi prin credința sa.
Habacuc 2:4.

„Credința” celor „drepti” în „dezbateră” din capitolul doi al lui Habacuc se întemeia pe „viziunea” care fusese scrisă clar pe table. În răzvrătirea din 1863, primul pas pentru a înlătura ceea ce fusese scris pe table a fost împlinit de aceia care nu mai posedau credința celor „drepti”. Răzvrătirea din

1863 a reprezentat prima sămânță a răzvrătirii care avea, în cele din urmă, să consacre o definiție falsă a doctrinei îndreptăririi prin credință în 1957.

Vom continua acest studiu în articolul următor.

„Gospodul, în marea Sa îndurare, a trimis poporului Său, prin bătrânii Waggoner și Jones, un mesaj nespus de prețios. Acest mesaj avea menirea de a aduce mai proeminent înaintea lumii pe Mântuitorul înălțat, jertfa pentru păcatele întregii lumi. El prezenta îndreptățirea prin credință în Garant; îi invita pe oameni să primească neprihănirea lui Hristos, care se face vădită în ascultarea de toate poruncile lui Dumnezeu. Mulți Îl pierduseră din vedere pe Isus. Ei aveau nevoie ca ochii lor să fie îndreptați spre Persoana Sa divină, spre meritele Sale și spre dragostea Sa neschimbătoare pentru familia omenească. Toată puterea I-a fost dată în mâini, pentru ca El să poată împărți oamenilor daruri bogate, împărțind neajutoratului agent omenesc darul neprețuit al propriei Sale neprihăniri. Acesta este mesajul pe care Dumnezeu a poruncit să fie dat lumii. Este solia celui de-al treilea înger, care trebuie să fie vestită cu glas tare și însoțită de revărsarea Duhului Său într-o mare măsură.” Testimonies to Ministers, 91.

„Adevărul pentru acest timp, solia celui de-al treilea înger, trebuie să fie proclamat cu glas tare, adică cu putere crescândă, pe măsură ce ne apropiem de marea încercare finală.” The 1888 Materials, 1710.

„Vremea încercării este chiar asupra noastră, căci marea strigare a celui de-al treilea înger a început deja în descoperirea neprihănirii lui Hristos, Răscumpărătorul care iartă păcatul. Acesta este începutul luminii îngerului a cărui slavă va umple întregul pământ.” Selected Messages, cartea 1, 362.

„Ploaia târzie urmează să cadă peste poporul lui Dumnezeu. Un înger puternic urmează să se coboare din cer, iar întregul pământ va fi luminat de slava lui.” Review and Herald, 21 aprilie 1891.